

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendium Qvæstionvm Regvlarivm R. admodum P.
Emanuelis Roderici Lusitani, S. T. Lectoris Prou. S. Iacobi
Reg. Obseru. Ordin. Mino. Diffinitoris**

Rodrigues, Manuel

Lvgdvni, 1621

Hæreditas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41743

204 H A E R E D I T A S.

qui cum eo sepeliri elegerint. *art. 9.*

Tam morientes, & sepeliendi in habitu Fratrum Minorum, quam morientes & sepeliendi in habitu Sororum tertiæ Regulæ S. Francisci, sub obedientia Generalis & Provincialium degentium, consequuntur plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, *ex concess. Leon. X.* qui etiam declaravit sufficere prædictum habitum petere, ac super se usque ad mortem habere, & in eo sepeliri, etsi ante mortem non induatur. *art. 10.*

Osculantes habitum Fratrum Mendicantium, lucrantur quinque annos, & totidem quadragenas de iniunctis pœnitentiis, seu dies 2075. *Ex Ioanne XXIII. art. 11.*

H A E R E D I T A S.

Vide Exheredari, Episcopus, Testamentum,

Monachus factus hæres, non potest adire hæreditatē sine consensu Abbatis, sed eo nolente potest adire Monasterium. *tom. 2. q. 77. art. 1.*

Fratres Minores Observantia
nulla

nullatenus sunt capaces successio-
num hæreditatum, nec licet eis va-
lorem talium hæreditatum, vel
tantam earum partem quasi sub
modo, & forma legati dimitti sibi
facere (quod præsumi possit hoc in
favorem fieri) vel sic dimissas re-
cipere. Quin potius ista sic fieri ab
ipsis Fratribus simpliciter, prohi-
bit *Clemens V. in Clement. Exiui, de
verb. sig.* Vnde si instituantur hæ-
redes, & nullum habeant substitu-
tum, vel cohæredem, testamentum
nullum est, pertinebitque hæreditas
advenientes ab intestato. *tom. 2. q.
78. art. 1. 2. & 3. tom. 3. quest. 69.
art. 10.*

Quamvis Fratres Minores non
possint recipere hæreditatem, quæ
continet quoddam ius vniuersale;
possunt tamen recipere singularia
relicta, aut aliquod fideicommissum
particulare, quod Syndicus petere
potest, vt Fratrum necessitatibus
subueniat. *tom. 2. q. 78. art. 3. & 4.*

Quando Fratres Minores insti-
tuuntur hæredes cum clausula ap-
posita, quod pro eorum necessitatibus
vendatur dicta hæreditas, & in eae
car

conuertatur, licet talis dispositio nō teneat quoad institutionem hæredum, & habeatur pro non scripta (eum illius Minores sint penitus incapaces) tenet tamen, & validum est testamentum quoad piam causam ibi appositam: quia (tametsi non sit persona, in quam ius & nomen hæredis cadat) in piis causis sufficit, quod hæreditas ad piam causam relinquatur. Adde quod personam, quæ hæreditatem adeat, repræsentabit Episcopus, vel Respublica. *art. 4.*

Si Fratres non instituantur hæredes, sed alter qui debeat hæreditatem vendere, & eius pretium in necessitates Fratrum expendere, hoc nullo modo videtur iure Fratribus prohibitum: quare licet poterunt acceptare; hunc tamen, sicut & præcedentem Aphorismum intellige, modo quantitas non sit tam magna, quod videatur in fraudem facta paupertatis, sed sit tantum ad subleuandas necessitates Fratrum præsentis, vel imminentes, quia alias saperet thesaurisationem. *ibid.*

Quamquam Fratres Minores incapaces

capaces sint relictorum in testamē-
tis, variis tamen modis eis consu-
litur. Primò, Iudicis officio, qui ex
suo mero munere, nemine etiam ad
hoc agente, compellere potest illū,
qui ad aliquid tenetur ex testamen-
to, vel alias, vt relictā minorib. sol-
uat, & testamentum adimpleat. *art. 1.*

Secundò, cuilibet populo com-
petit actio, & quilibet à populo po-
test agere, vt relictā ad pias causas
(puta Fratibus, pauperibus, &c.)
adimpleantur per illum, qui graua-
tus est à testatore, vel alias ad hoc
tenetur. *ibid.*

Tertiò, potest Syndicus petere
nomine Papæ prædicta legata, dum-
modo hoc fiat cum aliis debitis cir-
cumstantiis, *ibid.*

Ecclesiæ Frat. Min. potest institui
hæres secundum *Bartholum*, cum sit
de iure & proprietate Ecclesiæ Ro-
manæ; *Baldus* tamē cōtrā sentit. a. 5.

Mendicantes per priuilegia pos-
sidere valentes, possunt succedere
ab intestato, nisi contrariū habeant
eorum constitutiones autoritate
Apostolica confirmatæ, quas quis-
que videre debet. *art. 6. & 7.*

Monz

Monachi Benedictini, & Cister-
tienses, succedunt ab intestato, tan-
quam si in saeculo essent & licite
possunt petere & retinere haeredita-
tes, fideicommissa & legata. *Ex
concessione diuersorum Pontificum,
art. 8.*

Regulares non Mendicantes, ut
sunt regulariter omnes Monachi &
Canonici Regulares, licet non pos-
sint habere bona in particulari, pos-
sunt tamen in bonis temporalibus
succedere, ac si mundum non reli-
quissent. Et licet iure prohibeantur
succedere in feudis, ex concessione
tamen Sedis Apostolicae iam succe-
dunt modo supradicto. *Pro quo vide
Feudum. art. 9.*

Conuersi remanentes in saeculo,
neque profitentes aliquam Regulam
Religionis approbatam, succedunt
consanguineis; ac si non essent obla-
ti: si vero non remanent in saeculo,
& Regulam aliquam profitentur
tunc succedunt Monasteria, si sint
capacia: sin minus, ad consanguineos
desertur haereditas. *art. 10.*

Moniales, quae possunt habere
propriam in communi, siue per Re-
gulam,

gulam, siue per priuilegium, possunt
succedere, alia non, vt sunt Soro-
res vocatae Collectaneae S. Clarae.

art. 11.

Religiosi, quorum Monasteria
capacia sunt successionis, succedunt
in maioratu, recipiuntque commo-
ditatem totam ex illo praedicta Mo-
nasteria, interim dum tales Reli-
giosi vixerint: quod verum est, e-
tiam si maioratus habeat annexam
dignitatem, iurisdictionem, aut que-
cumque alia, modo tamen religio-
ni non sint incompatibilia; idem
est etiam de Monialibus, in maio-
ratu scilicet succedunt, sicut Reli-
giosi, art. 15. & 13.

Ad exclusionem Monasterij à ma-
ioratu non sufficit praesumpta, aut
interpretatiua voluntas fundatoris,
seu institutoris; sed necessaria est
clara, & manifesta per verba clara,
& manifesta ipsum excludere vo-
lentis. *ibid.*

Monialis renuncians suae legiti-
mae, & cuiuscumque successionis, quo-
modocumque illi obuenerit, & ex
quacumque parte, habet, non ob-
stante praedicta renunciatione (simi-
liter

O

liter

liter & eius Monasterium) ius ad petendum maioratum, nisi etiam maioratu expressè renunciarit; quia renunciationes sunt stricti iuris, & talis natura, ut non comprehendant nisi quod exprimunt. *art. 14.*

Fratres Minores Regularis Observantiae meliorati à parentibus in tertio, & quinto, habent ius ad talem meliorationem, si postea fiant capaces, facti Episcopi, aut transeuntes ad Religionem bonorum capacem: pertinetque melioratio, & legitima ad secundum Monasterium. *tom. 2. quest. 79. art. 1.*

Monacho professio validè in vno Monasterio, transeunte voluntariè ad aliud, & licitè & validè, omnia bona eius, quæ post professionem ipsam primam, usque ad secundam quæsivit, & etiam ea quæ habebat tempore illius primæ professionis, remanebunt Monasterio priori, siue bona, quæ habuit ante professionem donasset expressè priori Monasterio, siue tacitè in consequentiâ suæ personæ: quæ sita verò post secundam professionem erunt secundi Monasterij. *art. 2.*

Profes

Professio in Ordine Minorum de
 Obseruantia est mors ciuilib, ope-
 rans omnem effectum quem mors
 naturalis; vnde ea facta; statim
 consanguinei succedunt non expe-
 ctata morte naturali, tom. 2. qu. 80.
 art. 1.

Secus est in Ordine Prædicatorū,
 & aliis Religionibus, quæ possunt
 habere bona in communi, in qui-
 bus mors ciuilib non operatur om-
 nem effectum quem mors naturalis;
 hinc in iis, succedentes Religioso
 ex testamento, vel ab intestato de-
 bent expectare mortem naturalem
 professi. Interim enim quod non
 moritur naturaliter, dispositio, quæ
 fecit in testamento, vel quæ facien-
 da esset ab intestato, erit in suspen-
 so, nisi in testamento aliter dispo-
 fuerit ipse Religiosus. *ibid.*

Monacho nondum professo ta-
 citè, vel expressè, decedenti in Mo-
 nasterio cuiuscumque Religionis,
 ab intestato succedunt consangu-
 nei. Idque procedit, non solum si
 simpliciter ingressus fuisset non
 facta mentione de suis bonis; sed
 etiam si se obtulisset cum suis bo-
 nis

nis, vel se, & bona obtulisset. Quia videtur sub quadam tacita conditione obtulisse, si scilicet sequatur professio. *art. 2.*

Si tamen prædictus ingrediens Religionem, nec professus, longe ante ingressum bona obtulisset, non succederent venientes ab intestato, sed Monasterium, quia in dubio videtur obtulisse non contemplatione ingressus, & professionis. Similiter si ingrediens obtulisset expressè bona Monasterio, tempore ingressus declarando velle se apud Monasterium prædicta bona manere, remanebunt: quamvis professio non sequatur, quia tacita conditio, quæ præsumi poterat, per expressam cōtrariam voluntatem tollitur. *ibidem.*

Si ingrediens Monasterium decedat facta professione solemni succedit Monasterium, nō tantum quoad dominium, sed etiam quoad possessionem, nisi habeat liberos, quibus iure debetur legitima; quam etiam multi tenent deberi parentibus defuncti. *ibidem.*

Non potest filius petere legitimam

H A E R E S I S. 273

nam sibi debitam in bonis patris facti Religiosi, etiam post professionem, donec pater moriatur. *ibid.*

H A E R E S I S.

*Vide Matrimonium, Eleemosyna,
Reservatio casuum.*

OMnes Religiosi etiam Mendicantes, hodie (quod olim ita non erat) subiiciuntur officio S. Inquisitionis per multos Pontifices, nisi eorum Superiores iudicium & causam præoccupauerint, per *Extrauagantem Py I V.* quæ quoad hanc partem licet aliquando fuerit recepta; nunc tamen S. Tribunalis stylus & consuetudo contrariam obseruat: nulli enim Superiores audent suos in hac causa iudicare ac punire, sed prorsus ad S. Officium deferunt. *to. 2. q. 81. art. 1.*

Inquisitor de Ordine Prædicatorum non potest procedere in Fratrem Minorem, nec e contra, sine expressa Papæ licentia, per *Sixtum IV. art. 2.*

Inquisitores Religiosi priuilegio exempti sunt ab obedientia sui Su-

O 3 PC